

yngre Alder udgivne Værf gaaer. Jeg har betragtet det som noget Særegent, at jeg saagodtform aldrig er kommen i Collision med de Anskuelse, jeg dengang har udtalt, fordi vort Lødsystem i en Række af Aar virkelig i sin Almindelighed har kastet Bessyttelsestheorien bort (N. Hage: Nei! — Jo!), i sin Almindelighed, og kun endnu bærer Følgerne af visse nedravede Ulemper. Jeg troer, at den ærede Folkethingsmand som ellers har gjort sig den Uleilighed punktvis at gennemgaae Motiverne til Udkastet, ikke vilde have havt Skade af at lægge Mærke til, at der netop paa flere Steder bruges det Udtryk: „den nedravede Bessyttelse;“ hvilket Udtryk er brugt, fordi Regjeringen netop deri har søgt at lægge en Antydning af, hvorledes den opfattede sin Stilling ligeoverfor disse Spørgsmaal. Jeg vedkender mig ganske de samme Grundsætninger, som jeg i en yngre Alder har udtalt, og som den ærede Folkethingsmand endnu i Dag har fremhævet, nemlig, at det er til stor Nytte for et Land, naar man kan være reent fri for al Bessyttelsestold (Hør!); men jeg vedkender mig ved Siden heraf tillige den Anskuelse, at det er Pligt for de Styrende at være forstigtige i Henseende til at føre et Land tilbage fra de Bildfarelser, som Fortiden maatte have ført det ind paa. Jeg troer, at naar man her i Landet har industrielle Anlæg, som ere blevne fremkaldte ved en tidligere urigtig Industripolitik, og naar Folk ere blevne besyrfede i at sætte Penge og at anvende Kræfter paa deslige Anlæg, da skylder Staten dem ogsaa, at den med muligste Forsigtighed søger at komme bort fra hine Bildfarelser, og at man ikke blot for at realisere en Theorie gaaer frem med pludselige Vædringer i høiere Grad end høist nødvendigt. Nu veed jeg meget vel, at dette er almindelige Sætninger, om hvilke der i deres Anvendelse kan være megen Tvivl, og jeg betvivler aldeles ikke, at baade Raffinadeurerne og Papirfabrikanterne ville sige, at Regjeringen ved sit Forslag har handlet imod hvad jeg her har udtalt, at den ikke har fulgt denne Grundsætning, men har gjort et overilet Forslag, som vil blive til Fordævelse for dem; men Andre ville sige lige det Modsatte, at Regjeringen ikke er gaaet vidt

nok, at det endnu er megen for megen Bessyttelse, som det er tilstigtet at forbeholde Sufferaffinadeurerne, og det synes, som om den ærede Taler, der sidst havde Ordet, allerede nu vedkender sig, at der i den Told, der er foreslaaet for raffineret Sukker, endnu indeholdes en altfor stor Bessyttelse for Sufferaffinadeurerne. I den Henseende kunne Meningerne være noget forskjellige, og af tidligere Erfaring veed jeg noksom, hvor forskjellige Meningerne ere, navnlig med Hensyn til Tolden paa Klude. Det har været et af de sensibeleste Spørgsmaal i alle Tolddiscussions, og den Bebudelse om en Storm, som allerede er skeet, viser hvad man kan vente sig i den Henseende ved Sagens 2den Behandling.

Naar den ærede Folkethingsmand meente, at jeg vilde være enig med ham i, at ikke alle Ulemper ere sfiernede med Hensyn til de Tarispositioner, som ere foreslaaede for uldne Værer, saa har han i den Henseende fuldkommen Ret. Jeg er ganske enig med ham i, at ikke alle Ulemper ere sfiernede, men jeg vilde være ham meget forbunden, om han kunde fremsætte et Forslag, hvorved de kunde undgaaes. Sagen er, at saalænge man er nødsaget til at have et Lødsystem, saaledes som Danmark og de fleste europæiske Stater have det, hvor nemlig Værerne fortoldes efter Vægt og ikke efter Værdie, er det saagodtform umuligt at sfiirve en saadan Tarif for de mere complicerede Væreforter, der idelig afværte i Fabricationsmaaden, at der ikke skulde gives Anledning til Ulemper. Jeg veed navnlig, hvad denne Værefort angaaer, at der for 5—6 Aar tilbage udkom en Taribestemmelse, om hvilken mange kyndige Handlende, strax da den udkom, erklærede, at nu var det ganske fortræffeligt; nu tvivlede man ikke paa, at det skulde gaae godt; men det varede ikke to Maaneder, saa havde man atter Ulemper ved Anvendelsen af de givne Taribestemmelser paa mødende Væreforter, efter som Fabricationsmaaden bestandigt forandrer sig. De Maader, der gives til at afværge sfiige Ulemper paa, kunne vi, efter min Mening, ikke benytte os af i nogen nær Fremtid. Efter min Mening er det eneste Middele imod saadanne Ulemper det, at der for visse complicerede Væreforter, der